

N:o 79.

Ank. till Riksd. kansli den 9 maj 1902, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition i fråga om användande under år 1903 af behållning å ett för år 1902 anvisadt anslag till åtgärder för att befrämja tillgodogörandet af den i landets torfmossar befintliga bränsletillgång.

(I. A.)

Under återopande af bilagdt utdrag af protokollet öfver jordbruksärenden för den 25 april 1902 har Kongl. Maj:t i en till Riksdagen samma dag aflåten proposition (n:o 84) föreslagit Riksdagen medgifva, att hvad vid utgången af år 1902 icke blifvit använt af det anslag å 100,000 kronor, som för nämnda år utaf Riksdagen stälts till Kongl. Maj:ts förfogande för vidtagande af sådana åtgärder, som kunde finnas vara egnade att främja lösningen af frågan angående lämpligaste sättet att tillgodogöra den i landets torfmossar befintliga bränsletillgång, finge af Kongl. Maj:t under år 1903 i mån af behof för enahanda ändamål disponeras.

Till ofvanberörda statsrådsprotokoll har departementschefen erinrat, hurusom Riksdagen uti skrifvelse den 29 maj 1901 angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjunde hufvudtitel anmält, att Riksdagen, i enlighet med Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, till Kongl. Maj:ts förfogande, för vidtagande af sådana åtgärder, som kunde finnas vara egnade att främja lösningen af frågan angående lämpligaste sättet att tillgodogöra den i landets torfmossar befintliga bränsletillgång, på extra stat för år 1902, att i mån af behof användas, anvisat ett belopp af 100,000 kronor.

Ifrågavarande medel hade af Kongl. Maj:t begärts för att användas, i händelse tillfälle till befordrande af torffrågans lösning kunde yppa sig,

Bih. till Riksd. Prot. 1902. 4 Saml. 1 Afd. 55 Häft. (N:is 79—83).

innan Kongl. Maj:t blefve i tillfälle att för Riksdagen framlägga förslag till åtgärder i dylikt syfte, hvilket då antagits kunna ske till innevarande års Riksdag.

Sedan Kongl. Maj:t den 14 juni 1901 på chefens för finansdepartementet föredragning förordnat, att Riksdagens förenämnda skrifvelse i nu ifrågavarande del skulle för behörig handläggning öfverlemnas till jordbruksdepartementet, hade Kongl. Maj:t, på departementschefens hemställan, den 5 derpåföljande juli anbefalt kommerskollegium och landtbruksstyrelsen att taga i öfvervägande, hvilka åtgärder lämpligen kunde från statens sida i ofvan angifna syfte vidtagas och till Kongl. Maj:t inkomma med förslag uti ifrågavarande hänseende. Sedermera hade åtskilliga framställningar, som af enskilda gjorts om understöd från förenämnda anslag, öfverlemnats till embetsverken för att tagas i öfvervägande vid afgifvande af berörda förslag. För enahanda ändamål hade till embetsverken öfverlemnats en af ingenjören Alf. Larsson och löjtnanten E. J. Wallgren öfver af dem efter uppdrag företagen resa i utlandet för inhemtande af kännedom om tillverkningen af bränntorf och de olika sätten för densammas användning afgifven berättelse med förslag tillika beträffande åtgärder till torfindustriens upphjelpande här i landet.

Det sålunda från kommerskollegium och landtbruksstyrelsen infortrade förslaget hade ännu ej hunnit inkomma, och kunde till följd häraf framställning till Riksdagen i fråga om åtgärder till befrämjande af torffrågans lösning först nästkommande år aflåtas.

Af vigt vore emellertid, att Kongl. Maj:t fortfarande, och intill dess fullständigt förslag i ämnet blefve för Riksdagen framlagdt, egde tillgång till medel för att, i händelse tillfälle dertill yppades, befrämja denna angelägenhet.

Ofvan omförmälda, af Riksdagen för innevarande år anvisade anslag å 100,000 kronor hade hittills endast i ringa mån tagits i anspråk, i det deraf blott anvisats ersättning till ingenjören Larsson och löjtnanten Wallgren för ofvannämnda resa, förutom ett mindre belopp för anställande af profeldning med torf inom jordbruksdepartementets lokaler. Äfven förutsatt, att ytterligare en del af anslaget komme att under året åtgå, ansåge departementschefen sig likväl ega anledning antaga, det en icke obetydlig behållning derå vid årets slut skulle komma att förefinnas; och vore det af nyss angifna skäl önskligt, att denna behållning komme att stå till Kongl. Maj:ts förfogande under år 1903. Härtill erfordrades emellertid, då Riksdagen uti sin ofvanberörda skrifvelse den 29 maj 1901 uttalat, att hvad som till äfventyrs af ifrågavarande anslag icke före 1902 års

slut till ändamålet åtgått borde till statsverket besparas och icke, utan Riksdagens hörande, under följande år användas, medgifvande af Riksdagen; och ansåge departementschefen därför framställning i sådant syfte nu böra hos Riksdagen göras.

Statsutskottet, som icke haft något att erinra mot hvad Kongl. Maj:t uti ofvannämnda hänseende föreslagit, hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 maj 1902.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.